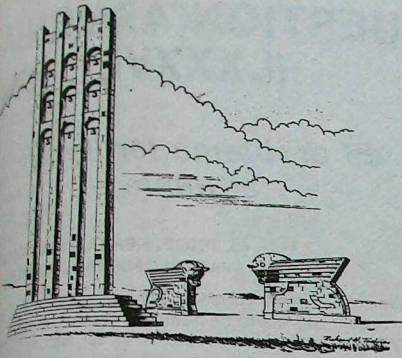

U.A.P.S.U.A.R.M.S. SARDARABAD

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

BUENOS AIRES, AÑO X N° 308

MIÉRCOLES, 10 DE OCTUBRE DE 1984

EL PRESIDENTE VITALICIO DE LA U.G.A.B., SR. ALEX MANOOGIAN, VISITARA SUDAMERICA

COMUNICADO

A través de la prensa armenia de Buenos Aires, comunicamos a los armenios de Sudamérica que, entre el 19 y el 30 de octubre, el Presidente Vitalicio de la Unión General Armenia de Beneficencia y benefactor nacional, Sr. Alex Manoogian, visitará las colonias armenias de América del Sur.

El día 20 de octubre, el Sr. Alex Manoogian presidirá la 71ª Asamblea General de socios de la institución, que tendrá lugar en Montevideo. El 23 de octubre, inaugurará en Montevideo, las recientemente construidas instalaciones de la institución. El día 25, en el Club Alemán de Buenos Aires, se celebrará solemnemente su glorioso 30º aniversario como presidente de la U.G.A.B. El 27 de octubre presidirá los actos de celebración del 10º aniversario de la fundación del Instituto Marie Manoogian y el día 28 habrá de inaugurar el edificio escolar Bazarian de San Pablo.

En el transcurso de su visita, el Sr. Alex Manoogian mantendrá entrevistas con personalidades oficiales y se informará sobre la situación del acontecer nacional, cultural y educacional de las tres colectividades.

27 de septiembre de 1984

Consejo Directivo de la
Filial Buenos Aires
de la Unión General Armenia de Beneficencia

COMUNICADO

Cordiales y significativas entrevistas de dirigentes del C.O.A.R.A. con el Senador Gass y el Diputado Storani

La semana pasada, una comisión del C.O.A.R.A., encabezada por su presidente, Sr. Michel Karahanian y los Sres. Roberto Malkassian y Carlos Akian, sostuvieron una cordial y significativa entrevista con el Senador Dr. Adolfo Gass, presidente de la Comisión de Relaciones Exteriores del Senado de la Nación y secretario de la mesa del Comité Nacional de la Unión Cívica Radical. En la entrevista, el senador recordó con gran cariño su estadía en la capital de la República de Armenia, Ereván, oportunidad en que quedó muy impresionado por sus bellezas naturales, por la amabilidad de su gente y por el enorme progreso alcanzado en muchos ámbitos. El C.O.A.R.A., además de informar sobre la marcha

Foto: Martin Keeklekian.
Dr. Roberto Malkassian, Sr. Michel Karahanian, diputado Federico Storani, Sr. Meguerditch Anak y Sr. Digrán Dicranian.

de la institución, comunicó al Comité Nacional, a través de su Secretario General, el senador Gass, la constitución de la A.I.A. (Asamblea Interinstitucional Armenia) de la República Argentina, entidad representada por todas las

instituciones de la colectividad armenia de nuestro país.

El senador Gass felicitó al C.O.A.R.A. por la iniciativa emprendida para la unificación de una colectividad tan querida y estimada por el pueblo argentino,

«Ժողովուրդը Տը Ժընեկ» կը Գրէ Հայկական Յեղասպանութեան Մասին

Օգոստոս 31ի «Ժողովուրդ» տը Ժընեկ» կ'անդադրադադարէ ի իր յերոնս գեղասպանութեան հարցին, Մարգկային Իրական Ներթալանդանութիւնն ի նիստին ապիւ, եւ կը գրէ ի մէջ յայտը...

«Համաձայնութեամբ» - ռայց շատ զաղտնապահութեամբ - ընդունուած բանաձեւը՝ ՄԱԿի Մարգկային Իրական Ներթալանդանութիւնն կը գրէ (Պատ. 28ին), որ կը հաստատէ Պէնտըրին Ուայթթըրի (անգլիացի մասնագէտ) լիազօրութիւնը, ընդհանուր վերաբնութիւնն մը կատարելու եւ այժմեականացնելու «Յեղասպանութեան ոճիւրի գաղտնիքն եւ կանխարգելման հարցին առումնասիրութիւնը», բացայայտ կերպով անհիմարարձ մը կը պարզէ ՄԱԿի քաղաքականութեան մէջ Հայկական Հարցին նկատմամբ:

Այս լուրին աղբնութեամբ,

յօդուածագիրը կ'որոշանազէ նպատակը կարգ մը կարծիքներու, ի մասնաւոր Տիկին Վերենա Կրաֆի, որ խօսելով յանուն «Ժողովուրդներու Ազատագրութեան» եւ Իրաւունքներու Միջազգային Լիգային» շնորհած է որ՝ «Փաստերը կը վիստան եւ ամենեւնի այլապէս առիւրներն, ի մասնաւորի բազմաթիւ երկիրներու դիւանագիտական արխիւներն (ի շարքս որոնց՝ Մեծն. Բրիտանիա եւ Ամերիկա) եւ անյին՝ գերմանական դիւաններն որոմք, իրրեւ Օսմանեան Կայսրութեան գիւնակիցի դիւան առաջնակարգ կարեւորութիւն ունին, հաստատող որ այս ցեղասպանութիւնը իսկապէս կատարուած է»:

Այս արձագանգը կը թուի հաստատել թէ հարցը լաւ ճամբու մէջ է (վերջական որոշումը պիտի տրուի Օգոստոս 1985ին):

Nos visitarán el Sr. Haigashen Ouzounian y su esposa

Procedente de Los Angeles, E.E.U.U., el 14 de octubre próximo llegará a nuestro país el Sr. Haigashen Ouzounian, acompañado de su distinguida esposa.

Luego de una breve estadía en la Argentina, el Sr. Ouzounian, en su calidad de miembro del Consejo Central de la U.G.A.B., se dirigirá a Montevideo para asistir a la 71ª Asamblea General de la institución. Posteriormente, regresará a nuestro país para acompañar al Sr. Alex Manoogian en su visita.

incluido el presidente de la Nación, Dr. Raúl Alfonsín.

A continuación, el presidente del C.O.A.R.A., Sr. Michel Karahanian, dio a conocer dos hechos importantes ocurridos en el presente año: el primero, el 24 de abril ppdo., en el poder legislativo de la ciudad de La Plata, cuando el diputado Bassi de la U.C.R. propuso que se guardara un minuto de silencio para rendir homenaje al millón y medio de armenios masacrados por los turcos y establecer

dicha fecha en forma permanente, hasta que el mundo civilizado y las Naciones Unidas reconozcan la causa armenia y el genocidio, iniciativa que fue aprobada por la unanimidad de los diputados.

El otro hecho que destacó el presidente del C.O.A.R.A. es el ocurrido en el mes de agosto ppdo. en que el Senado de Córdoba apoyó la causa armenia a través de la intervención del senador Héctor Sander

(Continúa en pág. 12)

Congregación Mekhitarista COMUNICADO

Como consecuencia de complicaciones empresariales e inmobiliarias, y dada la situación económica actual, la Congregación Mekhitarista de Venecia afronta, en los últimos años, ciertas dificultades. En vista de ello y a pedido del órgano administrativo de la Congregación, después de realizar algunas visitas y entrevistas tanto en Venecia como en Roma, el 17 de junio de 1984 en París y con la presencia del Lugarteniente General de la Congregación, Archimandrita Parsegh Chelidjian, se formó un organismo denominado Comité Internacional de Colegios Armenios Mekhitaristas, reconocido oficialmente por las autoridades de acuerdo con leyes del 1° de julio de 1901.

La Congregación cede a este organismo la responsabilidad de estudiar los problemas económicos del monasterio y tomar las medidas que correspondan. Al mismo tiempo, le concede los poderes necesarios para llevar a cabo las negociaciones que crea convenientes para lograr soluciones adecuadas.

A partir de esto y desvinculada de cuestiones económicas, la Congregación podrá dedicarse totalmente a su misión específica, continuando con su secular apostolado al servicio de la cultura.

Varios miembros del recién creado organismo han volcado abnegadamente todos sus esfuerzos a la gran tarea, realizando frecuentes viajes a Roma y a Venecia, para entrevistarse con personalidades responsables, a fin de formarse una imagen exacta de la situación y buscar, en consecuencia, soluciones.

En la actualidad, los problemas mantienen su curso normal.

El C.I. de C.A.M. desea con éste, su primer comunicado, salir al paso de infundadas versiones que en los últimos tiempos circulan en el extranjero, con el propósito de enturbiar las mentes. Deseamos asegurar a la opinión pública que todo está bien encaminado. A su debido tiempo, el C.I. de C.A.M., por medio de la prensa, hará públicas las aclaraciones e informes que sean necesarios.

El presente comunicado se publica de común acuerdo con la Administración Central de la Congregación Mekhitarista de San Lázaro.

Por el Comité Internacional de
Colegios Armenios Mekhitaristas

VAHE DJAZMADARIAN
Presidente

17 de setiembre de 1984

Venecia

MIGUEL NAJDORF VIAJARA A ARMENIA

CORRESPONSAL-

El campeón argentino de ajedrez, el maestro Miguel Najdorf, fue invitado a Ereván por la Federación de Ajedrez de la República de Armenia, para participar de un torneo de grandes maestros en memoria del recientemente fallecido campeón mundial de dicha especialidad, Dikrán Bedrossian.

El maestro Najdorf se encuentra en Moscú como corresponsal oficial del diario "Clarín", para cubrir el campeonato mundial entre Karpov y Kasparov.

Cabe recordar que, ante el anuncio del fallecimiento de Dikrán Bedrossian, el maestro Najdorf escribió una sentida nota que fue reimpresa en nuestro semanario y traducida al armenio.

Empleada

Perito mercantil

necesita
FABRICA DE HILOS
"VAHE"

Pacheco 1956
Villa Urquiza
(alt. Triunvirato 4200)
T.E.:52-3636/ 51-1653

RIGAR'S
camisería exclusiva

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (LXXXVI)

El problema territorial armenio

POR EL PROF. KERSAM AHARONIAN
TRADUCIDO POR SARKIS KAHVEDJIAN

Cuando decimos *causa territorial*, muchos podrían creer que se trata sólo de nuestras demandas ante Turquía y nada más que eso, pero no es así. Naturalmente, tenemos otras; por esa razón, más arriba empleamos el término *sobre todo* y no *solo*. No hay duda alguna de que la zona norte de Irán es armenia, pero en las actuales condiciones es incongruente y no conviene plantear dicho problema. Es más vital, natural y de pronta solución el así llamado problema territorial interno, que corresponde a las provincias y a las regiones bajo jurisdicción de los países vecinos de Armenia, es decir Georgia y Azerbeidján.

En el caso de Georgia, hay que tener en cuenta la zona de Ajalkalak con una superficie de 2.400 kilómetros cuadrados y alrededor de 125.000 habitantes, de los cuales el 75% es armenio. En el período pre-soviético, Ajalkalak fue injustamente ocupada por los manchecos georgianos. Dicha injusticia continúa hasta el día de hoy.

En lo que se refiere al Azerbeidján, las regiones del Gharapagh y Najicheván, así como de Gandzag, son de vital importancia para nosotros, con una superficie de 5.000 kilómetros cuadrados de territorios; aunque de las tres, las dos regiones citadas en primer término son de mayor importancia que la última. El Gharapagh montañoso, con 4.600 kilómetros cuadrados de superficie y 175.000 habitantes - de los cuales el 95% es armenio - es actualmente *región autónoma sujeta a la jurisdicción del gobierno de Bakú*. Esta situación, totalmente forzada, no es posible de justificar de manera alguna.

La situación de la República Autónoma de Najicheván es por demás curiosa. Esta región totalmente armenia, con 5.400 kilómetros cuadrados de superficie donde —por desgracia— hay pocos habitantes armenios, en virtud del tratado de Alexandropol fue declarada "región autónoma" y más tarde, de acuerdo con el tratado ruso-turco, fue reconocida como tal, conservando su 'statu quo' hasta el día de hoy. Entonces, es actualmente una república autónoma que está sujeta a Azerbeidján.

(continuará)

U.G.A.B. -CORDOBA- U.G.A.B. -CORDOBA- U.G.A.B. -CORDOBA-

GRAN CENA POPULAR

con la presencia de nuestro benefactor

ALEX MANOOGIAN

Inauguración de la Planta baja,
canchas de tenis, volley, patinaje
y bochas, de la sede social

23 DE OCTUBRE

21.30 HS.

EN LA SEDE SOCIAL DE LA U.G.A.B.

Comidas típicas armenias

CONCURRA CON SU FAMILIA

Reserve sus entradas a los T.E.: 51-3790/ 51-5019/ 51-0847/ 51-0992/ 81-5061/ 51-2320

Escuela Incorporada Armenia

"Isaac Bakchellian"

Conmemoración del 50° Aniversario

ACTO CENTRAL

Cena Artístico-Cultural

Auspiciado por
Mons. KRIKORIS POUNIATIAN
(Primado de la Iglesia Apostólica Armenia
para la Argentina)

Organiza
Comisión de Homenaje

SABADO 13 DE OCTUBRE
En el salón de fiestas de la escuela

21,00 HS.
Corrales 2527

Reserva de entradas en:
Corrales 2527 - Tel. 923-7245 Armenia 1322 - Tel. 773-2000
Gurruchaga 1428 - Tel. 72-1380 Canning 2273 - Tel. 71-0000
Canning 1170 - Tel. 773-0326

HOMENAJE AL COMPOSITOR ARAM KHACHATOURIAN

Auspiciado por la Secretaría de Cultura de la Ciudad de Buenos Aires y organizado por la Comisión de Cultura de la U.G.A.B., el lunes 5 de octubre p.pdo., en conmemoración del "Mes de la Cultura Armenia", se llevó a cabo un homenaje dedicado al 80º aniversario del nacimiento del gran compositor armenio Aram Khachaturian, en el Centro Cultural Juan Martín.

Participaron del recital las Sras. Flora y Margarita Fermanjian, ejecutando violín y piano, y el Sr. Luis Slavy en clarinete.

En el transcurso del homenaje habló el conocido maestro Juan Pedro France, quien se refirió a la vida del destacado compositor y recordó la milenaria historia cultural armenia, de donde Aram Khachaturian tomó inspiración para su elaboración temática. Este hecho de Khachaturian un

Foto: Martín Kesikskian

Flora y Margarita Fermanjian junto a Luis Slavy

Juan Pedro France.

compositor internacional, según el disertante.

Las hermanas Fermanjian y Luis Slavy causaron gran sensación en los presentes, dada la calidad de la ejecución de distintas obras del compositor, ya sea solos o en trío, como en la segunda parte del recital.

Exitosa exposición de Toros Gurlekian

Foto: Martín Kesikskian

Toros Gurlekian, R.P. Azbed Balian, Felisa Kuyumdjian, R.R. Harutjun Dzairakuin Vartabed Mouchian y Rubén Kechichian.

El viernes 5 de octubre p.pdo., se inauguró en la U.G.A.B. una muestra pictórica del conocido artista Toros Gurlekian.

Nuevamente el público se vio entusiasmado con las obras del pintor, de intenso colorido, con una variedad temática en la que se destaca la serie "Genocidio", por su crudeza; los cuadros que conforman la serie "Génesis", por su simbolismo y

otros de diversos estilos, dotados de gran expresividad.

En el transcurso de la exposición, que contó con la presencia del R.P. Harutjun Dzairakuin Vartabed Mouchian y del R.P. Azbed Balian, hicieron uso de la palabra la escritora Felisa Kuyumdjian, para presentar al artista, y el Sr. Rubén Kechichian, en nombre de la comisión organizadora.

Acto del Mes de la Cultura en el Instituto Marie Manoogian

Foto: Martín Kesikskian

En un momento del acto.

El viernes 5 de octubre p.pdo., en la U.G.A.B. tuvo lugar el acto dedicado al "Mes de la Cultura Armenia", realizado por los alumnos del Jardín de Infantes del Instituto Marie Manoogian.

Ante una numerosa y entusiasta concurrencia, los niños de 3, 4 y 5 años, diri-

gidos por su profesora de música, Maricruz Tchalian de Vaneskeheian, y por sus maestras, todas ellas ex-alumnas del Instituto, Sra. Claudia I. de Ekizian y Sras. Cristina Masardjian, Ofelia Boyaci, Adriana Karababikian y Viviana Basmadjian, dieron muestras de todo lo aprendido en el curso del año es-

colar: interpretaron danzas típicas, recitaron poesías y representaron "Caperucita Roja" en idioma armenio, con correcta dicción y adecuada entonación.

Las palabras de cierre estuvieron a cargo del director de la sección armenia, Sr. Kevork Marashlian.

LA A.I.A. AGASAJA AL DR. DESPOUY

Continuando con la serie de agasajos que viene realizando la Asamblea Interinstitucional Armenia, desde su creación, a todas aquellas personalidades que trabajan por las causas justas, entre ellas el tema armenio, en el día de hoy, la citada organización ofrecerá un vino de honor para agasajar al Dr. Leandro Despouy, experto de la Sub Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U., en el Wilton Palace Hotel de esta

capital. La entrada es con invitación.

Cabe recordar que hace unas semanas, en oportunidad de la visita de juristas extranjeros a nuestro país, la A.I.A. les ofreció una recepción en la U.G.A.B., que gentilmente cedió sus instalaciones para la ocasión. En dicha oportunidad, varios expertos hicieron uso de la palabra para dar algunas consideraciones sobre el tema armenio.

Madagh en Liniers

El domingo 7 de octubre p.pdo., en la Iglesia "San Pablo" de Liniers, se realizó el tradicional "madagh" anual.

El oficio religioso estuvo a cargo del R.P. Vazken Der Stepanian, mientras que la Misa fue cantada por el Co-

ro "Shnorhall" del Instituto "Marie Manoogian", dirigido por la prof. Diana K. de Sarafian.

Al término de la ceremonia, se sirvió el madagh en las instalaciones de la capilla.

SENSACIONAL COCKTAIL DANZANTE

(Fiesta Inauguración)

MAGIC CITY
DISCOTHEQUE
MAGIC CITY

Una Ciudad con estilo

Jueves 11 de Octubre de 1984. 22 HS.

CARLOS PELLEGRINI 1139 (entre Arenales y Santa Fe)

RESERVAS: ARMENIA 1322 T.E. 773-2820/ 772-2617

ARMENIA AL DIA

Nueva Publicación Científica

30 DE SETIEMBRE

La editorial de la Academia de Ciencias de Armenia ha publicado el libro "Los logros de la ciencia en la República de Armenia" (1920-1980), redactado bajo la dirección del académico Victor Hampartsumian.

El presente trabajo trata de los orígenes de la ciencia en la República de Armenia y caracteriza las peculiaridades de su desarrollo en distintas etapas.

El libro concede gran importancia a la fundación de

la Academia de Ciencias de la República, realizada en 1943, acontecimiento importante que confirma el hecho de que la ciencia en Armenia ha conquistado reconocimiento universal.

A la par del exitoso desarrollo de las tendencias tradicionales, han alcanzado significativo progreso las investigaciones en el campo de las matemáticas, la física, la astrofísica, la mecánica, la bioquímica y la electrotécnica.

En las condiciones actuales, la ciencia de la República experimenta un

nuevo auge. La envergadura de las investigaciones fundamentales en el campo de la teoría y la aplicación de los descubrimientos realizados en matemáticas han estimulado la creación de la tecnología de cómputo.

Los éxitos alcanzados en la física permitieron desarrollar ramos de la industria tales como la radiotécnica y la electrónica. Por su parte, los descubrimientos en química permitieron crear nuevo material tecnológico y nuevos medicamentos.

Se restauran edificios antiguos

2 DE OCTUBRE

Especialistas de la República de Armenia restauraron dos monumentos antiguos del siglo VII de nuestra era. Se trata de edi-

ficios cerca de la aldea de Verin Tallin en el noroeste de Armenia, que en su tiempo sirvieron de refugios para científicos de la Edad Media.

Actualmente, en el territorio de Armenia prosiguen los trabajos de restauración de miles de antiguos templos, monasterios, conventos y otros monumentos.

Sólo durante este año, fueron asignados más de cinco millones de rublos del presupuesto, para estos fines.

Televisión Color para la zona de Seván

5 DE OCTUBRE

Los vecinos de las aldeas más lejanas de la cuenca de Seván podrán ver los programas de Ereván televisados en color, gracias a la puesta en explotación de una potente estación retransmisora.

El desarrollo de la televisión en la Armenia montañosa está ligado, en particular, con el aumento del número de estaciones retransmisoras.

Antes de fin de año se construirán dos estaciones más en las regiones de Stepánaván y Tumanian.

El arco y su afición deportiva

Desde los montes sobre los que crece Ereván, capital de la República de Armenia, la estatua de Haig Nahabed, el mítico héroe nacional, sigue guardando siempre listo a su pueblo, con el arco tendido.

Esta tradición está en la raíz de la afición de las muchachas armenias por la práctica deportiva de lo que antiguamente fue el arma de todos los pueblos del mundo.

En la foto, tiradoras de un club deportivo de Lenínagán, ciudad de Armenia.

"Las Palomas"

2 DE OCTUBRE

El director Serguei Israhelian llevó a la pantalla el relato "Las palomas" de Vahán Totoventz, clásico de la literatura armenia.

Su película "Kikor", basada en una novela de Hovhannes Tumanian, recibió el premio por el mejor filme para niños, en el Festival Cinematográfico de Tallin.

Los cineastas de Armenia emplean frecuentemente fuentes literarias clásicas y contemporáneas. Durante los últimos años, llevaron a la pantalla novelas y relatos de los prosistas contemporáneos Hrant Mathevossian, Zori Balayan, Agasi Aivazian, Karen Simonian y muchos otros, así como también leyendas de la Edad Media y cuentos.

En venta:

Dos obras verdaderamente útiles para el estudiante e indispensables en su hogar:

"Diccionario Español-Armenio"

\$ a 2.800

y "Diccionario Armenio-Español"

\$ a 3.800

de Monseñor Dr. Pascual Tekeyan

"ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN"

Niceto Vega 4779. Capital

T.E.: 771-2520

Dr. Rupen Rupenian
Dr. Abraham Aharonian
Contadores Públicos.

PROBING
Consultores de Empresas

Paraná 539 - 4º Of. 29 - (1017) Capital - TE: 46-6727

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucumán 1438 - Piso 7º
Tel. 40-6809/7112/49-7049

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a vier.
de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
278.315

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsales, receptoría de
avisos y suscripciones en
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxinqui 191 Ap. 84
Cep. 05079 - SAN PABLO
T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Dionisio Coronel 129
T.E.: 39-8828. MONTEVIDEO

CORDOBA
Sr. Luis Sourmenian
Carmacul 148
5.000 - CORDOBA
T.E.: 51-4693

Sentencia del Tribunal Permanente de los Pueblos en su Sesión sobre el Genocidio de los Armenios

Los hechos (II)

EL GENOCIDIO

A partir de enero de 1915 los soldados y gendarmes armenios fueron privados de sus armas; se los reunió en unidades de trabajo en pequeños grupos de 500 a 1.000 hombres y se los destinó a la construcción de caminos; fueron progresivamente ejecutados en lugares aislados. Es a partir de abril que se inició la ejecución de un plan cuyas etapas se sucedieron sucesivamente. La deportación comenzó a principios de abril en Zeitún, en una región que no presentaba ningún carácter estratégico inmediato. A continuación, la deportación fue extendida a las provincias fronterizas.

El pretexto utilizado para generalizar la deportación fue provisto por la resistencia de los armenios de Van. El vall de Van, Djedved, habitaba las aldeas armenias y organizaban su defensa. Los rusos se adelantaron en extremas ofensiva de efectos rusos conducidos por voluntarios armenios del Cáucaso. Van fue tomada el 1 de mayo; los rusos avanzaron pero a fines de junio fueron detenidos por una contraofensiva turca. Los armenios del vilayeto de Van se replegaron y así se evitó el exterminio.

Cuando la noticia de la huida de Van llegó a Constantinopla, el Comité Unión y Progreso (Ittihad) aprovechó la ocasión: entre el 24 y el 25 de abril de 1915 fueron apresadas unas 650 personalidades, escritores, periodistas, abogados, médicos, sacerdotes, políticos; luego fueron deportados y asesinados en los meses siguientes. Se trata, pues, de la eliminación casi sistemática de casi toda la intelectualidad armenia de la época.

Seguendo un programa preciso, a partir del 24 de abril el gobierno ordenó la deportación de los armenios de los vilayetos orientales como Van estaba ocupada

por el ejército ruso, la medida comprendía los seis vilayetos de Trebizonda, Erzerum, Bitlis, Diarbekir, Jarpur y Sivás. Una "organización especial" (OS) era la encargada de ejecutar el plan. La formaban condenados de derecho común liberados de las cárceles, entrenados y equipados por el partido Unión y Progreso. Esta organización paralela, dirigida por Behaeddin Chakir, dependía exclusivamente del Comité central del Ittihad. Constantinopla transmitía las directivas a los valis, kaimakams y responsables locales de la OS. Estos últimos tenían poderes discrecionales y podían remover a su antojo a los funcionarios o gendarmes recalcitrantes. El método desplegado, el ordenamiento impuesto para la evacuación de las ciudades, el itinerario seguido por las columnas de deportados, todo ello confirma la existencia de un comando centralizado que controlaba el desarrollo del programa. La orden de deportación se anunciaba en cada ciudad o población: las familias disponían de dos días para reunir algunos efectos personales. Eran desahogados de sus bienes o los vendían precipitadamente. Previamente, se detenía a los notables, los miembros de los partidos armenios, los sacerdotes y los jóvenes; se los obligaba a firmar confesiones falsas y luego se los ejecutaba discretamente en pequeños grupos. Los convoyes de deportados se componían de mujeres, ancianos y niños. En las aldeas distantes se masacraba a las familias, y sus casas eran incendiadas u ocupadas. Embarcaciones cargadas de víctimas fueron hundidas en las costas del mar Negro y a lo largo del Tigris, cerca de Diarbekir. Entre mayo y julio de 1915 las provincias orientales fueron asoladas por soldados y gendarmes turcos, bandas de las OS o "chetes", etc. Se toleraban y aún se alentaban los robos, pillajes, torturas y asesinatos, y las autoridades turcas castigaban severamente cualquier protección concedida a los armenios.

Pero la operación no pudo ser mantenida en secreto. Advertidos por misioneros y cónsules, el 24 de mayo las naciones de la Entente conminaron al gobierno turco a poner fin a las masacres, haciendo personalmente responsables a los miembros del gobierno. Como réplica, Turquía oficializó por decreto la orden de deportación bajo el pretexto de la traición de los armenios, el sabotaje y las acciones terroristas.

En los hechos, la deportación no es sino una forma disfrazada de exterminación. Al partir, se elimina a los más resistentes. El hambre, la sed y las masacres diezman los convoyes. Millares de cadáveres se amontonan en los caminos. Los árboles y los postes de telegrafo se cargan de ahorcados; los ríos arrastran cuerpos mutilados que son depositados a lo largo de sus orillas. Sobre 1.200.000 armenios de los siete vilayetos orientales, cerca de 300.000 pudieron huir al Cáucaso aprovechando la ocupación rusa; los demás fueron asesinados en el lugar en que se hallaban o fueron deportados; las mujeres y los niños (alrededor de 200.000) fueron secuestrados. No llegaron más de 50.000 sobrevivientes a Alepo, punto de convergencia de los convoyes de deportados.

A fines de julio de 1915 el gobierno procedió a la deportación de los armenios de Anatolia y Cilicia. En las zonas alejadas del frente, donde la presencia de los armenios no podía considerarse un peligro para el ejército turco, el gobierno procedió a efectuar una transferencia de poblaciones. Las columnas de deportados fueron dirigidas hacia el sur y diezmadas en el camino. Desde Alepo, los sobrevivientes fueron conducidos hacia el desierto de Siria, en el sud, o hacia el de la Mesopotamia, en el sudeste. Se construyeron campos de concentración en Siria, en Hama, Homs y cerca de Damasco, que acogieron alrededor de 120.000 refugiados, la mayoría de los cuales aún vivos al finalizar la guerra serían

repatriados a Cilicia en 1919. Por el contrario, a los largo del Eufrates los armenios fueron empujados siempre hacia adelante, hacia Deir-es-Zor, a donde llegaron unas 200.000 personas. Entre marzo y agosto de 1916 se ordenó desde Constantinopla la liquidación de los últimos sobrevivientes reunidos en los campos, a lo largo del ferrocarril y en las orillas del Eufrates.

Sin embargo, aún quedan armenios en Turquía, y algunas familias de armenios —especialmente protestantes y católicos— todavía subsisten en las provincias, arrancados de la muerte por las misiones americanas y el nuncio apostólico. En algunos casos los armenios se salvaron gracias a la enérgica intervención de algún funcionario turco, o pudieron ocultarse entre amigos kurdos o turcos. Los armenios de Constantinopla o de Esmirna también escaparon de la deportación. Asimismo, hubo resistencias en Urfa, Shablin Karahisar, Musá Dag. En total, teniendo en cuenta los refugiados en Rusia, puede estimarse en 600.000 el número de sobrevivientes a fines de 1916, sobre una población estimada de 1.800.000 en 1914, según Arnold Toynbee.

La Anatolia oriental fue vaciada de su población armenia. Una parte de los sobrevivientes de las masacres se refugió en Siria y el Líbano, mientras que otra parte se replegó hacia la Armenia rusa. En abril de 1918, para sustraerse a las disposiciones del tratado de Brest-Litovsk que estipulaban la cesión de Ratum, Kars y Ardahan a Turquía por partes de la Rusia bolchevique, Transcaucasia se declaró independiente y constituyó una efímera federación que se disgregó en mayo de 1918 en tres repúblicas: Georgia, Armenia y Azerbaidján.

Derrotada en noviembre de 1918, Turquía reconoció el Estado Armenio y hasta le cedió los vilayetos de Kars y Ardahan durante el año

siguiente.

Todos los gobiernos aliados, por boca de sus representantes Lloyd George, Clemenceau, Wilson, etc., se habían comprometido solemnemente a reiteradas ocasiones a hacer justicia al "pueblo armenio mártir".

En abril de 1920 la conferencia de San Remo propuso que los Estados Unidos asumieran el mandato sobre Armenia, que independientemente de la decisión de los Estados Unidos, el Presidente Wilson definiera las fronteras del Estado Armenio y que su arbitraje con respecto a las fronteras turco-armenias fuera reconocido en el tratado de paz con Turquía.

El tratado de Sevrès (10 de agosto de 1920), que reconoció al Estado Armenio y mantuvo en suspenso las fronteras trazadas por el Presidente Wilson, no solucionó el problema. Ese tratado, firmado por el gobierno de Constantinopla que repartió amplias zonas de Anatolia entre italianos, británicos y franceses y colocó a los griegos en la región del mar Egeo, resultó inaceptable para Mustafá Kemal, quien lo rechazó. La república de Armenia, dirigida por los socialistas de la Federación Revolucionaria Armenia (Dashnak) muy pronto fue tomada entre pinzas por la ofensiva kemalista y la Rusia bolchevique. Cuando el 20 de noviembre de 1920 el Presidente Wilson atribuyó oficialmente sus límites territoriales al nuevo Estado, la república de Armenia estaba a pocos días de su caída. Los vilayetos de Kars y Ardahan fueron reconquistados por Turquía (tratado de Alexandropol) y lo que estaba de Armenia (alrededor de 30.000 km²) fue soviatizada el 2 de diciembre de 1920.

El 24 de julio de 1923 se firmó el tratado de Lausana entre las grandes potencias y la nueva república turca, sin mencionar a Armenia o los derechos de los armenios. La cuestión armenia se había archivado.

(continuará)

ASHARDJIAN INMOBILIARIA

40-5131
40-5922

46-7790
49-3441

SUCRE Y O'HIGGINS
ORIGINAL DUPLEX
TELEFONO Y COCHERA
Liv. y com. en desniv. pisos tarugados, hogar, 3 dorm. (1 en suite c/ vent.) balcón terraza, 2 baños y toil. escrit. play-room, coc.-off. dep. serv. lavadero.

AV. SANTA FE
Y PARANA
PISO CATEG. C/TELEF.
TERRAZA JARDIN 12x6
Hall, liv. y com. escrit. 4 dorm. (1 en suite) 3 baños, toil. coc. off. 7x6 lav. 2 dep. serv.

3 DE FEBRERO Y LA PAMPA

PISO EN ESQUINA
TELEFONO Y COCHERA
Liv. y com. balcón 3 dorm. (1 en suite) 2 baños, y toil. coc. 2 dep. serv. doble circulación.
A ESTRENAR

3 DE FEBRERO Y ECHEVERRIA

TELEFONO Y 2 COCHERAS
PISO 18
Excelente recep. liv. y com. 3 dorm. (1 en suite) balcón, 2 baños y toil. coc. com-drio. 2 dep. serv. lavadero.

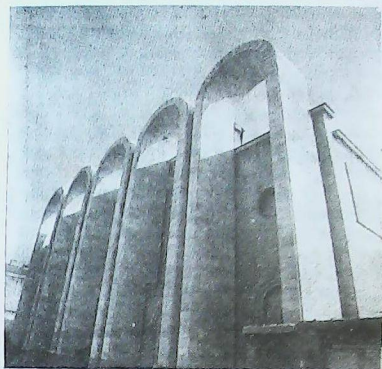
Octubre, Mes de la Cultura Armenia

"Un hombre no es sino lo que sabe"

BACON (1561-1626)

"La lectura hace al hombre completo, la conversación lo hace ágil; la escritura lo hace preciso".

BACON

Casa Museo "Aram Khachaturian", en Ereván.

Sahag Bartevel y Mesrob Mashtots, los creadores del alfabeto armenio.

Basmatash: monumento que simboliza el renacimiento del pueblo armenio.

Astrofísico Victor Ambartsumian, orgullo de la ciencia armenia, a nivel internacional.

Yo amé

Yo amé, pero ninguna
de las que yo amé, supo
cuánto yo la amaba...
¿Quién sabe leer el corazón?

Lástima que las causantes
de mis penas más agudas,
de mis más grandes alegrías,
ya no me reconocen, ahora.

Mi amor era como ese río
que tomó su enorme caudal
de las nieves de la montaña,
pero, la montaña no lo vio.

Mi amor era como esa puerta
donde nadie habla penetrado,
colmado de flores, mi amor
era un jardín escondido.

Y, si algunos vieron
a mi amor como humo
sobre el inmenso cielo,
pero, no le vieron el fuego...

VAHAN TEKEYAN
(1877-1944)

Traducido por Jorge Sarafian

"Un libro abierto es un corazón que habla; cerrado, un amigo que espera; olvidado, un alma que perdona; destruido, un corazón que llora".

PROVERBIO HINDU

Sero Janzatian, William Saroyan, Hovhannés Shiraz y Vahakn Tavitian, escritores contemporáneos.

El Padre de la música armenia, R.P. Gomidas. Obra de Bedros Aiburdian.

**União Geral Armênia de Beneficência
São Paulo -Brasil-**

**INAUGURAÇÃO DO PREDIO
DA ESCOLA
"PAREN E REGINA BAZARIAN"**

convidado de honra
Alex Manoogian
presidente vitalicio

DOMINGO 28 DE OUTUBRO 16.00 HS.

**União Geral Armênia de Beneficência
São Paulo -Brasil-**

Jantar Comemorativo

**30º aniversário da presidência
do Sr. Alex Manoogian**

LUNES 29 DE OUTUBRO

21.00 HS.

convites na Secretaria da U.G.A.B. FONE: 212-8362

«Իսահակ Պաղչէճեան» Վարժարանի Յիսնամեակը

1915 թուականի արհաւիրքներէն փախուստ տուած եւ այս օրերու իր հիւրընկալ հողերը հասած գաղթականներու մը- լու հիմնադրութիւնն էր, իրենց նիւթական ապահովութենէն զտո՝ թիւքիսի պահել հայապահպանումի շահը:

Այսպէս, Պ. Արէսի շատ մը թաղամասերու մէջ հաստատուած փոքր վարժարաններ, ուր գաղթականի զաւակը հը- խարտութիւնը ունէր Մեսրոպեան յեղուի հիւսքանք աշ- խարհը մտնելու: Մեր գաղութի ամենահին կրթական հաս- տատութիւններէն է «Իսահակ Պաղչէճեան» վարժարանը, 1984-ին հիմնուած Մեսրոպեան վարժարանի անունով հա- տարած Վիսա Սոյտաթի թաղամասին մէջ: Թաղամասի բընա- լիկներու ժողովը որոշած էր այդ դպրոցի բացումը, որը բացակցած էր երկու համետ արաններէ:

1983 թուականին, շնորհիւ բարերար Իսահակ Պաղչէճեանի նախաձեռնութեանը եւ նիւթական օժանդակութեան, Վիսա Սոյտաթի Մեսրոպեան եւ Փոմփեմայի Սահակեան վարժարաններու միացումով հիմնուեցաւ Պաղչէճեան վար- ժարանը, որ այդ օրէն ի վեր մաս կազմեց պաշտօնական ու- չումական ծրագրի: Կառուցուեցաւ նոր արդիական շէնք եւ արդիական հայութեան պարճանք եղաւ:

Իսահակ Պաղչէճեանի անունը առանձնաշատով տեղ կը գրէր Արժանիքաւոր գաղութի պատմութեան մէջ: Առա- թն գաղթականներէն մէկն էր, որ հասաւ այս ափերը 1913 թուականին եւ այն օրէն ի վեր մշտական իր գործնական մաս- նակցութիւն ունեցաւ համայնքի կեանքին մէջ:

Իր պատկանած Հնչակեան կուսակցութեան պաշտօնական լրագրութիւնը՝ «Շարժում»-ի հիմնադիրը եղաւ, Հայաստան- եւայ Առաք. Եկեղեցւոյ վարչական, Հաստատութեան նա- նազար եւ նաեւ անդամ էր Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան վարչութեան:

1945-ին մասնակցած է Սր. Էմմաիտիին Կաթողիկոսական ազգային ընտրութիւններուն, իրեն միակ ներկայացուցիչը մըր գաղութի, ուր Կաթողիկոս ընտրուեցաւ Տ.Տ. Գիդը Զ.: Առաջին ուսումնարը եղաւ որ համընդամէն էր վերածնունդ Մայր Հայրենիքի հողը, խանդավառութեամբ պատմելով բո- լորէն նոր Հայաստանի կեանքի մասին: Յետագայ տարիներուն բազմաթիւ անգամներ այցելած է Հայաստան եւ միշտ պաշտօնականօրէն, մասնակցելով որպէս պատուիրակ տար- քեր համաժողովներուն:

Իսահակ Պաղչէճեանը եղաւ գործունեայ ղեկավար եւ գի- տակից հայրենասէր, ողջամիտ եւ բոլորին կը հասցնէր իր բոլոր խորհուրդը, խելացի ուղղութիւնը եւ նիւթական օժան- րակութիւնը:

Պակեց իր գործունէութիւնը, որ լաւագոյն նուէր եղաւ հայութեանը: Այդ կրթական հաստատութիւնը, այսօր կը տան իր յիսնամեակը:

Տարա Իսահակ Պաղչէճեանը մեզի հետ չէ այլեւս, բայց իր յիսնամեակը հոգին իր ժողովուրդի, երեւուայ եւ այսօրուայ աշակերտներու, ուսուցիչներու, Վիսա Սոյտաթի ու Փոմ- փեմայի հայութեան եւ իր զաւակներուն հետ է:

Մ. Ս.

Պաղչէճեան վարժարանի հիմնադրի գետեղում, ներկայութեամբ Տարա Իսահակ Պաղչէճեանի, (1961):

Նոր հրաձուլութիւններ՝ Պաղչէճեան վարժարանի Յիսնամեակին Առիթով

Անշուշտ թէ, արտասահմա- նի մէջ, մեր ազգային ամբող- ջականութիւնը կազմող ոեւէ մարմին կամ կազմակերպու- թիւն, ունի իրեն համապա- տասխան տեղը, կարեւորու- թիւնը եւ նպաստը՝ ազգա- պահպանման ընդհանուր մեր աշխատանքներուն զատու- լան մէջ: Բայց, մեր գոյա- տեման սրբազան պայքարի ճամբուն, անդարդունայ, ըմբռնել ու գիտակցիլ հայ դպրոցին աղնուազոյն ղե- րին, բերել անհաշանդիր գործակցութեան, գոհարե- պութեան, նուիրումի եւ պատրաստակամութեան ոգի ու աշխատանք, անկասկած՝ պիտի մասնաշուկեր որպէս տիպար, բանիմաց ու ազգա- նուէր հայ: Պարզ եւ յստակ, թէ հայ դպրոց իր երդիքին ներքեւ, կամ անմիջական իր շրջագիծին մէջ, ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ՝ Հայուն Հայութեամբ սրտով ու սիրով եւ հոգին, ա-

ռ մօտեցումը դպրոցական թէ ալ աշխատանքներու գործա- դրութեան մէջ, բայց թէ՛ հայ դպրոցը, ինչպէս յիշեցիք, իր կարեւորութեամբ, ոչ միայն պէտք է կեդրոնացնէ մեր նիւթական եւ բարոյական աշակցութեան բաշխումին մէջ լաւագոյնն ու առաւելագոյ- նը, այլ նաեւ՝ ան, հայ դպրո- ցը, ըլլայ միջոց՝ միասնակա- նութեան, միասնակցութեան մը, որուն հովանիին տակ միայն, տարուած աշխատանք- ները պիտի ըլլան հեշտ, տա- նելի ու պտղաւոր:

Չանց ընելով այլասերման հակամէտ, անտարբերներու խմբակ մը, արժանիքաւոր- յութիւնը լաւագոյնս ըմբռ- նած է հայ դպրոցին կարեւո- րութիւնն ու դերը, որուն ա- զգակող ապացոյցներն են՝ այժմու նորակառոյց իր կրթ- թական հաստատութիւնները: Ու այդ հոյիքին մէջ, իր պատ- ական տեղը կը գրակ Պաղ- չէճեան Ազգ. վարժարանը՝ մեր գաղութի պատմութեան ունի էջը ինչպէս երբեք անկա- յիշատակ Իսահակ Պաղչէճեանի իշխանական բարեա- րութեանը շնորհիւ: Բարեա- րութիւն մը՝ որ չէ սկսած ու վերջացած իրմով: Ան՝ որպէս լուսամտի հայորդի, գիտցած է իր բարեմասնութիւններն ու հայ ազգին նկատմամբ ունե-

ցած խանդավառութիւնը փոխ- ցել իր պատուական զաւակնե- րուն որոնց անմիջական խը- նամբն ներքեւ, վստահարար, ընդհանուրին նկատուող յի- նամեայ այս կրթական դպրո- յոցը՝ պիտի շարունակէ հա- յեցի զատիարակութիւն ջամ- բել ղեկավարիթ մեր մանուկ- ներուն:

Երախտապարտ զգացումնե- րով զիմաւորներ Յիսնամեայ փառապարգեւ հանդիսու- թիւները, մտամոխրիկներ մեր եւս պարտականութեանց եւ պարտաւորութեանց հըրա- մայականին առիթ՝ բերելու համար նիւթական, բարոյա- կան եւ աշխատանքային իւրա- բանիւրիս անյետաձգելի բա- ժիրը, փան հայ դպրոցին բարեգործման, բարեւուման եւ ուժեղացման:

Այս առաջադրանքներով սեփականութիւն դարձած Յիսնամեակ մը, վստահարար, պիտի արժանանայ ներկայ ու ապագայ հայ սերունդներու անմեղապահ յարգանքին եւ երախտագիտութեան՝ ոչ միայն հանդէպ մեծ բարեա- րին՝ Իսահակ Պաղչէճեանի եւ արժանաւոր զաւակացը, այլ նաեւ բոլոր անոնց որոնք բա- ժին կը վերցնեն յիշուող վար- ժարանի եւ նմաններուն կրթ- թական եւ տնտեսական մա- կարդակներուն բարձրացման ու հայ մշակոյթին պահպա- ման ու յարստեման:

Unión General Armenia de Beneficencia BIENVENIDOS

SR. ALEX MANOOGIAN * SRA. MARIE MANOOGIAN

BENEFACTORES DE LA COMUNIDAD

Invitamos a la Colectividad a asistir a los actos que se llevarán a cabo con la asistencia de los ilustres visitantes.

OCTUBRE JUEVES 25 10 HS. Llegada al Aeroparque Jorge Newbery
11.30 HS. Homenaje al Libertador en la Plaza Gral. San Martín
VIERNES 26 20 HS. Apertura de la Exposición del Artista Pictórico Ara Lutufian.
Sede de la U.G.A.B.

SABADO 27 10 HS. Acto del Deporte en Gimnasio del Complejo Alex Manoogian
11 HS. Acto Xº Aniversario del Instituto Marie Manoogian
13 HS. Almuerzo de homenaje. (Sede de la U.G.A.B.)

DOMINGO 28 9 HS. Partida del Sr. Alex Manoogian y Sra. desde Ezeiza.

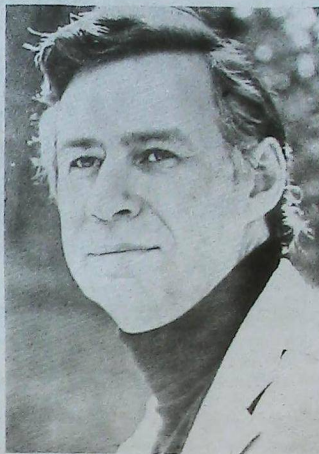
ARMENIA 1322

BUENOS AIRES

TEL. 773-2820

Պերն Զէյթունցեանի «Ամենատխտիւր Մարդը» Գիրքին Առթիւ

Պերն Զէյթունցեան

Քանի մը ամիս առաջ րուսացայ եւ գերագոյն հանդիման կարողացի հայրենի արձակագիր-դատաբան, Հայաստանի Գործընկեր Միութեան քարտուղար Պերն Զէյթունցեանի «Ամենատխտիւր Մարդը» խորագրին ներքին ամփոփումը չորս թատերգութիւնները: Գիրքը ուղղարկեց Սփիւռքահայութեան հետ Մշակութային կապի կոմիտէին, խնդրեցին ընդառնալ ջնով: (Երբ կարգ չէ լսել սփիւռքահայութեան ձայնը եւ չէ իրականացուցեր միջին իսկ անհատներու բաղձմանները):

Գրադատական նկատումներէ աւելի, կ'ուզէի շնշտ ղնել հայրենիքի մէջ ծաւալող բաւարարուհի եւ անոր զարգացման կշռոյթին վրայ, որմէ հայ ժողովուրդը գրկուած էր երկար դարեր, հակառակ անոր որ ունէինք գրական հարուստ գործունէութիւն, ըսկրսած տառերու գիտէն: Անոնք, ընդհանրապէս եղան փիլիսոփայական, գիտական, էմբրոնալային հիմք ունեցող ստեղծագործութիւններ, որոնք հեղինական մշակոյթի արեւելումին հետ աղերս ունեցան: Գուցէ առանկապէս կրօնաբարոյական ձգտումներով եւ հայ ժողովուրդին ռամիկ դասակարգին անդետումով տարածում չգտաւ թատերականը եւս՝ որ միջնադարու իտալական շրջաններուն մասնաւորաբար, նկատուեցաւ անարգ զբաղում:

Լոյսի ծարաւ հայ մտաւորականութիւնը չէր կրնար չըտեսնել ու չզգայ այլ պակասը, եւ եւրոպական ընկերային-հասարակական զարթոնքին հետ գուզընթաց կատարուեցաւ թատերականութիւնը գարգացումը:

Հայ թատերուն ուրեմն, հակառակ իր դարաւոր մշակոյթին, զարգանալ սկսաւ Բանքերոյ դարու սեմին, երբ իրեքայապող թատերականութիւնը կեանքի եկան ու ողորդեցին Պոլսոյ եւ Թիֆլիսի բեմերը, որպէս մշակութիւնի ուսումներ: Անոնց յալապիրներուն մէջ, իսկաւ իջ եղան հայկական ստեղծագործութիւնները, որոնցմէ շատերն այսօր չեն բնաւորուել, որովհետեւ անոնց կը պակսին թէ՛ թատերագրական թէ՛ փիլիքի թէ՛ գեղարարական տրեւայանքը, որոնք հանդիսատեսը առնիմքնելու պայմաններ կը կարգեն: Սակայն Երվանդակ, Շամբ, Եղան մաղի վրայ մնացողները: Ամփոփելով, թատերագրութիւնը եւ հայ բեմը գուզաւոր շրջագացան, հետեւաբար ներկայացումներու ջախջախիչ մեծամասնութիւնը եղան օտար ստեղծագործութիւններէ թարգմանութիւններ:

Միայն հայրենիքի եւ հայրենի պետականութեան գոյութիւնն էր որ պիտի գար իր ծոցին սնուցանելու եւ յայտնաբերելու մոր տաղանդներ թատերագրութեան կայունածի մէջ, որոնցմէ մին կը հանդիսանայ Պերն Զէյթունցեանը:

«Ամենատխտիւր Մարդը» գիրքը կը բաղկանայ հետեւեալ թատերգութիւններէ: «Ուոքի», Դատարանն է Գալիս» միւլը՝ ազգային հերոս Սողոմոն Թեղիքեանի դատական գործունէութեան միւլը եւ կազմած հայրենի տաղանդաւոր թատերագրին: Ան, ոչ միայն ամենահայտնի եւ զայն արեւելի տաղանդները թատերական շրջաններէ արեւելի տաղանդաւոր թատերագրին: Ան, ոչ միայն ամենահայտնի եւ զայն արեւելի տաղանդները թատերական շրջաններէ արեւելի տաղանդաւոր թատերագրին: Ան, ոչ միայն ամենահայտնի եւ զայն արեւելի տաղանդները թատերական շրջաններէ արեւելի տաղանդաւոր թատերագրին:

«Աստուծոյ Տասներկու Օրը», «Աւերուած Քաղաքի Առաջինը» Հոռմի եւ Պարսկաստանի միջեւ բզկտուած հայկական թագաւորութիւններու ներքին եւ արտաքին պայքարն վերցուած: «Ամենատխտիւր Մարդը» Մ. Նահանգներու նշանաւոր Ալֆաբրաս Բանկին մէջ Բանտարկեալի մը տխուր կեանքն է որ գիտուն յորդորչուելու աստիճանին հասած է: Ու վերջապէս, սեմալիս մը, «Երեւանեան Օրքի իրադիկաւ»: Այս վերջինին մասին պիտի գրենք ուրիշ առթիւ:

Պերն Զէյթունցեանի միւլերը վերցուած են իրական կեանքէ, անոնք ըլլան պատկանում թէ՛ աշխարհական եւ ինչ որ նկատուի է, անոնք ունին ընկալման իւրայատկութիւն, թէ՛ կառոյցին մէջ եւ թէ երկասցութիւններուն (տիպոյ) որոնք ոչ միայն հանդիսատեսին հետաքրքրութիւնը կը սքըն, այլեւ կուտան գեղեցիկն ու կատարելային ճաշակը, երբ ան ուր դիտողի բնաւորութեան ենթարկուի:

Ստեղծագործութիւնները առանց քաղաքական իրեքայապող գործողութիւններուն մէջ գիրար կը լրացնեն եւ վարպետութեամբ կը հիւսն այն շէնքը որ ներկայացում կը կոչուի եւ որուն մէջ գրկուած կը մնայ եւ իր հետ քան մը կը տանի հանդիսատեսը: Պերն Զէյթունցեանը պատկանում թատերագրութիւններուն մէջ ունի Շէքսպիրեան բոլիչ եւ խոր ներշնչում:

Գուցէ այդ մասին խօսած ըլլար իրեն շէքսպիրագետ Վահրամ Փափագեանը, եթէ արդէն գրի առնուած էին անոնք իր ողորդութեան: Այս մասը կ'ընդգծենք առանց արեւելի տաղանդներու արտայայտութեան, որովհետեւ կը հաւատամք թէ՛ թատերագրութեան գաղտնիքն է պահանջներն մեծագոյնը կը կազմէ տիպոյներուն ճարտար եւ խորհմաստ բանաձեւումը, առանց իյնալու ճիգ ընելու սահմաններէ, որ միայն կրնայ Բալբալի ստեղծագործութեան ամբողջ կառոյցը:

Ընկեմք թէ գրադատական նկատումներով չենք ուզեր խօսելու Պերն Զէյթունցեանին արուեստին, քայց այն ինչ որ ըսնք բոլոր ներուի մեզի:

Շամբ երեւոյթ է թէ թատերագրութիւնը փութ զբաղում է եւ չունի վէպի, քանաստեղծութեան եւ այլ մտաւոր ու գեղագիտական ստեղծագործութիւններու հաղորդակաւութիւնը, որոնք ամփոփականագրութիւն կ'ունենան ընթերցողին վրայ: Թատերագրը պայմանաւորուած է թեմին, դերասանին եւ բեմադրիչին հետ, որպէսզի իր խօսքը քաղաքի քաղաքներէ մը վրայ հասնի ժողովուրդին, որ առաւելապէս կ'ախորժի դիտելու ոչ՝ կարգալ: Հայրենիքի մը արդէն իսկ լուծած է ամէն ինչ: Հանրապետութեան տարածութեան վրայ տասնեակներով (եթէ ոչ՝ աւելի) թատերասաններ, եւ թատերախումբեր կան, ինչպէս նաեւ փաղակ մը երիտասարդ թատերագիրներ, որոնք կ'աշխատեն քարտուղար առաջնորդի հայ թատերագրութիւնը:

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՃԷՄԵԱՆ

Հայ Գիրքերու Ստեղծումը

Գրեց՝ Սեաչունի

«Կորելի եւ նա հանց աստղալոյս երկինքները ժամանակի, Շատաշեղ եւ խոտալոյզ, Սլանցի հետ հայկեան նետի, եւ Մեքսիկայի Մուրք հանձնարով դարձել է գիր ու մագաղաթ, դարձել է յոյս, դարձել դրօշ պահել երբ մեր անաղարտ»

Այսպէս կ'երգէ հայ գիրքերու ստեղծումը անգուգական բանաստեղծուի Սիլվա Կապուտիկեան:

Վստահ ըլլալով որ հաւատքի կայծը գլխաւոր սիւնն է ազգերու հոգեւոր շէնքին, առանց որուն, անկարելի պիտի ըլլար իրականացումը այն բոլոր բաներուն, որոնք նիւթ են մարմնական անցուկ վայելքներէն անդին, մշտապէս եւ մշտակեան գեղեցկութիւնը կը պատկերացնեն յաւիտենականութեան մէջ ապրող մնալուն արժէքներուն:

Երեւակայութեան հզօր բըրդիչն է անկական, որ կ'ուզէ յաղթել ժամանակին, կարելի անչափելի տարածութիւնը եւ հասնիլ հոն, ուր այլեւս չկան ներկայի մշուշն ու անկերպարան գաղափարներու վարկածը, եւ ուր աւելի մօտեն եւ պայծառութեամբ կարելի պիտի ըլլայ տեսնել գայն, ինչ մնալուն է իր բշարտութիւն եւ ընդհանրական, իր գեղեցկութիւն:

Համամարդկային մշակոյթը ուրիշ քան չէ, եթէ ոչ համարդրութիւնը այս հոգեւոր կեանքին եւ իմացական ապրումներուն, որոնք իր ժառանգութիւն անհատական թէ՛ հաւաքական ստեղծագործ հատկութիւն՝ ձեւ եւ կեանք կուտան իրերուն, անոնցմէ կերտելու համար մշտափայլ գեղեցկութիւնը հոգեւոր արժէքներուն:

Հայն այ ունի իր բաժինը այդ համայնական մեծ վստահին մէջ, որովհետեւ անքան ներշնչումը այդ հաւատքի, անպատ խանդով, եւ հակառակ իր պատմութեան միջին անցնալին ստացած յաճախ խորունկ վերքերուն, կրցած է տեսնել, եւ ստեղծագործել ի-

րապէս յաւիտենականութեան սահմանուած անկորնչիլ արժէքներ, որոնցմով ապրած է ան՝ եւ ապրեցուցած զանոնք իր հոգույն եւ ետիւն հետ միածոյն:

Սակայն ի՞նչ պիտի ըլլար անպատկեր մեր ժողովուրդին հոգեւոր գանձերուն, եթէ մշտակեան յոյսը մեր մէջ Մեքսիկային չի գար ողորդութեամբ եւ միայն իր տար բանալին մեր հիմնաւոր լեզուն՝ որ ինչպէս կ'ըսէ Ա. Չապանեան, յորմանու գետի մը պէս արդէն կը հոսէր դարերու խորքէն դէպի անյայտ ապագան:

Հազար վեց հարիւր տարիներու մշուշին մէջ, իր ցեղին բաղդաւոր ներկայի մէջ յարեցնալ մեծ Սուրբ Դմէտրի փայլի կրկին յանդիման լոյսի գեղեցկութեամբ՝ եւ իր մարմնացումը մեր բոլոր արժէքներուն եւ անդադաւելի մեծութեանք՝ կը նկատուեն հայ գրքերու գիտելի փառաբանութեան մոլորակը հանդիսաւոր նկատուեն:

Ու մինչ կը փառաբանուեն անկորնչիլ անունը մեր մշակոյթի կերտիչ անմոռելի սուրբին, անոր հոգեւոր ներկայութեան մէջ հաւատալի եւ սիրոյ կայծով բռնուած կը կոչեն բոլորմեր մեր մեր դարերուց:

«Մենք սիրում ենք մեր մեծաւոր հայոց լեզուն՝ եւ ցարաւանակներ խորհից եկել հայ դպրութիւնը, համալսարանները՝ ստեղծագործութիւն յաւաքուն արտայայտութիւններէ մէկը հանդիսաւոր հայոց մշակոյթը: Եւ կ'անմաւն ինչ, այն առաւել եւ ըրտապնելու, պայծառացնելու, ծաղկեցնելու համար»:

Կարծես հանդիսաւոր ժողովուն ըլլալ այս խօսքը իմացական մեկնաբանութեամբ: Կարծես ամբողջ հայ ազգն ըլլալ, Մեքսիկայի մը ծննդով՝ անգամ եւս եւս հաղորդուել դարերու յաջորդական, ապրելու եւ ստեղծագործելու մեծ հաւատքի պահպանիչ ուժով:

Մտածումներ Ներսէս Շնորհալիքի

(1098-1178)

- Մեռած է այն հաւատքը, որուն գործեր չեն հետեւիլ:
• Եթէ կեանքի չուրիս կաթիլ մը վերցնես՝ ինչպէս մեղուին ոչ միայն չես ծարաւանար, այլ առուները կը փրկես:
• Եթէ մտաւորական մարդ ես, բեզի համար ջան վառէ:
• Համեստ եւ խոնարհ եղիլ ընկերոջ նկատմամբ եւ ոչ թէ բարեւոյ հպարտ եւ բերտ, թեկուզ քիչիդ մէջ շնորհ ունենաս:
• Դատարկ եւ չափ միջոց սիր, անշնորհք միջոց անտեսի միջոց քիչաբարի:
• Զգալի բեզ անքնքար կրթիլ որպէսզի չգրկուի շնորհքէն, իսկ եթէ շնորհք ես՝ ջանք թափի որպէսզի վիս:
• Բեզի բարեկամ համար այն մարդը, որ ունենալ մար բեզի ապրակ եւ հաւատ կուտայ, որովհետեւ թաղուն բարեկամ որուն տիրանաս:

Regalos Armenios Creaciones de Manuel Gheridian Tel. 613 - 2388
LEVON SPORT Agente oficial ADIDAS Su boutique deportiva Av. Triunvirato 5811 Horario: de 9 a 12:30 y de 18:30 a 21:30

INFORMES EN U.G.A.B.

Հայաստանի Անկախութեան Առիթով

Գրեց՝ Մ. Մեարպեան

Երեւան
Փառատուն
1985

Գրեց՝ Պերճ Թերզեան

Այսպէս, 1918 Մայիս 28ին մինչեւ 1920 Դեկտ. 2, Հայաստանն ապրած է ողորդական դրութեան մէջ: Ոչ մէկ չարիք խնայուած է անոր արեւմտա-բաղ Ժողովուրդի, եւ թուրքերու պակաս թողած լըրացուցած է Հայ Հանրապետութեան ԱՆԿԱՆ պաշտօնեաները ու առաջակարգայն սրբականներ:

Վրացեան 1919ի Երեւանի «Յառաջ»ի թիւերուն մէկուն մէջ կը գրէր.
«Տաճիկները գործած բարբարոսութեան պակասը լրացնում են մեր դաշնակցական բարբարոսները, գիւղական տղոցկները եւ գանապան աւազակային հակումները տէրանման, շատ տեղեր կտաւարութեան պաշտօնեաների անկախութեամբ, նոյնիսկ յայտնի գործակցութեամբ:»

«Գիւղերում ոչ օրէնք կայ, ոչ իշխանութիւն: Գիւղը բաժին բուն նշանակութեամբ հեծում է բախտանդիւր սրիկաների ձեռքերն:»

Նոյնիսկ Հայաստանի մայրաքաղաք Երեւանի տան պատերուն վրայ փայտուած աւազակային յայտարարութիւններ, ստորագրուած Տէյիշ Լազարի եւ նմաններու կողմէ ա-մէն օր արտաքին տակ կը պահէին մայրաքաղաքի ժողովուրդը:

Թէ որքան այլաբերած եւ անբանասցած է անկախ Հայաստանի բանակին ԱՆԿԱՆ զօրքը, մեզի գաղափար մը կու տայ այս մասին բանակին հրամանատար Զօրավար Լախ-վերտեանի թիւ 13 հրամանադիրը:

«Իմ քաղաքի ազգայնականութիւնը իր զօրքի անկախութիւնը փրկելու համար պարտաւոր է փախչիլ Տաճկաստան, եւ ընդունիլ մասնատուականութիւն, միայն թէ փրկուի զօրքերի ասպատակութիւնից:»

Հայաստան անկախութեան արտին անկախ եւ բռնադատեալ յայտարարութեան օրէն սկսեալ, եղաւ գերեզման մը, պատերազմի դաշտ մը, եւ գողերու եւ աւազակներու շահաստան մը: Այդ ցեղորակն

անկախութեանը Հայ ազգիկն արժեք 300-350 հազար մարդու կորուստ պատերազմի մէջ, ջարդերով եւ հիւանդութիւններով ու անօթութեան հետեւանքով: Դիակներ անթաղ կը մնային օրերով նոյնիսկ Երեւանի մէջ, համաձայն ականատեսներու վրկալութեան: Եւ հիւթապատ հիւանդներէն շատեր թաղուորւելով գերեզման կ'երթային իրենց վերջին շունչը հոն փռելով, որովհետեւ գիտէին թէ, եթէ քաղաքի փողոցներուն մէջ մեռնէին, քանի մը օր վերջ իրենց ոսկորներուն մէջ մասը միայն պիտի արժանանար թաղումի, մնացորդ մասը կեր եղած ըլլալով չունեցու:

Եւ այդ բռնադատուած անկախութեան տեսակետութեան ոչ որ կը հաստատուէ հէց առաջին օրէն: Այս պարագան ալ մեզի հաղորդողը նորէն վերացեանն է երբ կ'ըսէ.

«Բացի դաշնակցականներէց -այն էլ ոչ բոլորը- շատ քիչերն էին հաստատում որ հանրապետութիւնը կ'ապրէ եւ կ'ամրանայ: Հայկ. Հանրապետութիւն էլ 173:»

Եւ այդ թերահաւատութիւնը շատ բնական էր ժողովուրդին համար: Ինչ որ ձգտումը է հայ ձգտումներու, եւ հայկական իտէլիին, դատապարտուած է մեռնելու, գոնէ հայ սրտերու մէջ եւ Հայաստանի հողին վրայ:

Գ.

Երբ Մայիս 28ի աքտին հետ կապ ունեցող այս բոլոր քաղաքացիները իրողութիւնները աչքի առնելու առնենք չենք կրնար չըզգով Մայիս 28ի այսօրուան բանախօսութիւններուն եւ բանախօսներուն դէմ, որոնք կ'ուզեն տարբեր եւ խորհրդակցած գոյներով ներկայացնել մեզ դէպքերն ու իրողութիւնները չարափոխելով:

Դաշնակցական թերթեր, ինչպէս ամէն տարի, այս տարի ալ յայտարարեցին, թէ Մայիս 28ը ամէնէն չեղ թրուական է ժամանակակից Հայ պատմութեան: Եւ այս տարի,

անկախութեան ԱԲՏԿն 32 տարի յետոյ, Պէյրութի մէջ օր-ւան տօնակատարութեան առիթով Պր. Կ. Սասունի յայտարարեց.

«Մայիս 28 հպարտանքի, ազատութեան եւ վճռականութեան կոթողն է Հայ ազատագրական յեղափոխութեան, որ կը կանգնի խաւար անցեալի մը մէջէն եւ որ կը պատկանի ձեր բանակին, ազատասեղ Հայ ժողովուրդին... Մայիս 28ը, հրաշքի թուական, որ ժողովուրդի զրկին մէջ, Արարչի փէշերուն կատարուեցաւ: ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՋՈՒԿՆԵՐՈՎ, մէկ միլիոն բզկետ-ւած եւ զոհուած անչիրմի Հայ հերոսներու սուրբ արեան վրէժը լուծելու վճռականութեանը ունեցող Հայ ազգի կողմէն:»

Սասունիի այս յայտարարութիւնները երկրորդ ար-ւագրութիւնն են 1928ին հրատարակուած ԴՐՈՇԱԿԻՆ «բացառիկ» թիւին մեզի հըր-ւած ժողովուրդի յետմահու խեղաթիւրումներուն:

Ան ԱԲՏԿԱԿԻ այդ հատ-ւածը.

«Բայց եւ այնպէս ապագայ Հայ պատմագիրը հրացած է մնալու Դաշնակցութեան անձնուրիշութեան, վառ Հայրենասիրութեան Հայ ժողովուրդի իտէլիայ մարմնացնող այն դիւցազներու վրայ, որոնք կամք են ունեցել Հայութեան զոհասեղանին դնելու իրենց ողջ կենքը, եւ որոնք պարզելով «մահ կամ ազատութիւն» հարկը հազարաւոր զոհերու արեան գնով 1918ի Մայիս 28ին իրականացումին մասամբ Հայ աշխատաւոր ժողովուրդի փայփայած գաղափարը, Հայաստանի անկախութիւնը:

«Հայ ժողովուրդի դարաւոր սրտկութեան մէջ կազմուած եւ խորհրդակցած գաղափարը Դաշնակցութեանը 1918 թուի աքտով եկաւ ցուցադրելու Հայ կենքի մէջ գերմարդկային զոհողութիւններով առաջացած ժողովրդական ըմբոստումներու եւ գիտակցութեան յաղթանակը:» (էջ 248)

ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ 4

Միեռնակաբերդի բարձունքը, յառաջիկայ տարուան Օգոստոսին, պիտի դառնայ հայութեան տարաքիւտ զաւակներուն արուեստի բազինը եւ տաղանդի կիզակէտը:

Երեւանեան Փառատունը պիտի հանդիսանայ Հայ ժողովուրդի մշակութային իրա-գործումներուն նշանակալից եւ խորախորհուրդ նոր մէկ հանգրուանը:

Սակայն այդ նոր իրագործումը, մշակութիւն եւ արուեստի ընդմէջէն, պիտի ըլլայ նաեւ լուս պատգամ մը, ուղ-ւած՝ համայն մարդկութեան եւ մանաւանդ անոնց, որոնք չկրցան ընկալել ժողովուրդին հոգեկան հզօրութեան եւ գո-յատեւելու անիմանալի կամ-քին տարողութիւնը:

Արդարեւ, իսկաւ յատկաւ-շանակաւ է որ Փառատունին գլխաւոր հանդիսութիւնները պիտի կայանան Հայկական ճարտարապետութեան մերո-րեայ նորագոյն գոհար՝ Մար-գանմանքային դահլիճին մէջ, Միեռնակաբերդի բար-ձունքին վրայ գտնուող Եղեռ-նի յուշարձանէն մի քանի քալ անդին:

Եղեռնի յուշարձանը Հայ ժողովուրդի պատմութեան մէջ կատարուած ահաւոր ի-րադարձութեան մը խորհրդա-նիշն է:

Մարգանմանքային դահ-լիճին մէջ կայանալիք Երե-ւանեան Փառատունը պիտի հանդիսանայ Հայ ժողովուր-

դի պատմութեան մէջ կատա-ւած փառաւոր իրադարձու-թեան մը խորհրդանիշը:

Առաջինը կը պատմէ մահ-ւան անդունդին հասած ժողո-վուրդի մը եւ կորստեան են-թակա հայրենիքի մը ցաւն ու մորմորը:

Երկրորդը՝ պիտի պատգա-մէ վերընթացած ժողովուրդի մը եւ վերածնած Հայրենիքի մը անկրկնելի դիւցազներ-գութիւնը:

Փառատունի օրերուն, Եղեռ-նի յուշարձանին յիշատակի Անմար Կրակը պիտի դառնայ Յաղթանակի բոցավառ հուր, եւ մեր նահատակներուն հո-գիները պիտի խայտան ի տես իրենց աշխարհացրիւ բազմա-հազար յետնորդներուն, ո-րոնք հեռաւոր ափերէ ուխտ դադով, մայր հողին վրայ պի-տի հաղորդուին Հայ արուես-տին վեհութեամբ, չեղան-քով ու դիւթիչ հմայքով:

Ու Հայ ժողովուրդը, հայ-րենիքի թէ սփիւտը, միացած ու մէկ դարձած, իր արուեստին վերապագ թափելով, պիտի ապրի իր Հնրաշախի Յարու-թիւնը:

Իսկ պատմութիւնը աչքերը չփակով հաղթ պիտի տայ:

Մարիլ 1915:

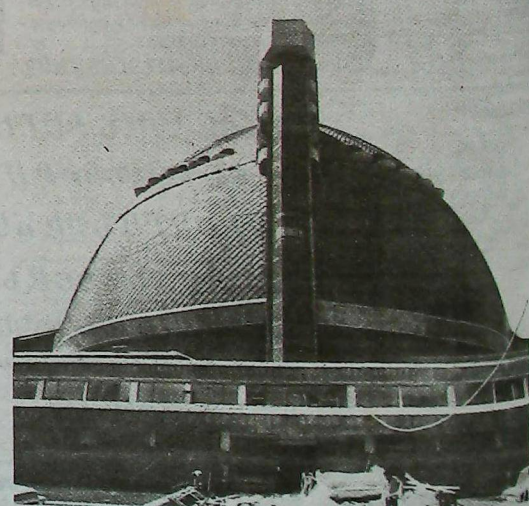
Օգոստոս 1985:

Երա՞ջ թէ իրականութիւն:

Ցնո՞րք թէ փառապան Յաղթութիւն:

Ու Հայ ժողովուրդը պիտի պատասխանէ միաբերան.

Հրաշք Հայկական:

CONCIERTO EXTRAORDINARIO CORO "ARAX"

Director:
JEAN ALMOUHAN
Solistas: Nuritsa Kasapian (Soprano), Susana Karamanian (Mezzo), Andres Manoukian (Tenor) y Asbed Aryan (Bajo).
Acompañan al piano: Berdjuhi Tokatlian y Juan Antonio Garcia-Cid.

Lunes 15 de Octubre
21,30 HS.
CENTRO ARMENIO
Reservas: 92-7283 - 88-2241
982-2479

Para la Comodidad de la
Colectividad Residente en
BELGRANO

María Teresa

REPOSTERIA Y COMIDAS ORIENTALES PARA LLEVAR
LEHMEYUN BACLAVA ETC

Se preparan comidas y postres por encargo
Amenábar 2059 Capital

Audición Radial "En Confraternidad Argentina-Armenia"

Domingos de 8.00 a 8.30 HS.
por LR 3 Radio Belgrano de Buenos Aires
Conductor: Carlos A. Polatian
**UNA VOZ CLARA Y FIRME PARA LA COMUNIDAD
ARMENIA DE LA REPUBLICA ARGENTINA**

Las entrevistas del C.O.A.R.A.

(Viene de pág. 1)

(U.C.R.) que presentó un proyecto de apoyar el reconocimiento del genocidio armenio, y con el apoyo de los senadores Ernesto Fantin (P.J.) y Omar Ballatore (U.C.R.).

Dicha iniciativa fue aprobada por unanimidad y su texto resolutorio fue enviado al Poder Ejecutivo Nacional. Ambos proyectos tienen el merecido re-

conocimiento del C.O.A.R.A. y de toda la comunidad armenia.

A continuación y en forma espontánea, el senador Gass propuso la designación de una comisión de enlace con el objeto de lograr el justo reconocimiento del primer genocidio del siglo XX y ofreció su colaboración personal en dicha comisión.

Con el Diputado Storani

Durante cerca de una hora departieron dirigentes del C.O.A.R.A. con el diputado nacional Dr. Federico Storani, sobre diversos temas de interés general, tanto nacional como internacional, en un ambiente de cordial sinceridad.

LLamó especialmente la atención de los representantes del C.O.A.R.A., la sensibilidad humana y el conocimiento que tenía el diputado acerca de las actividades del C.O.A.R.A., de los armenios y de su justa causa, incomprensiblemente postergada.

Al igual que el senador Adolfo Gass, la receptividad obtenida por el diputado Storani fue instantánea, puesto que demostró verdadero interés en apoyar la justa aspiración que tienen los armenios de todo el mundo con relación al reconocimiento del primer

genocidio del siglo XX en el seno de las Naciones Unidas.

Acto seguido se constituyó una comisión por expertos de ambas partes (diputados-C.O.A.R.A.) con el fin de obtener a la brevedad, el éxito de dicha gestión.

A continuación, el C.O.A.R.A. invitó al diputado Storani a participar del panel organizado por esa institución, conjuntamente con la Dra. Elsa Kelly, subsecretaria del Ministerio de Relaciones y Culto de la Nación sobre el tema del Beagle, en el marco de la mediación papal.

Al término de la reunión, los dirigentes del C.O.A.R.A. agradecieron los buenos y justos propósitos del Dr. Storani, que llenará de alegría a la colectividad armenia de la República Argentina.

COOPERATIVA ARGENTINO-ARMENIA DE VIVIENDA Y CONSUMO

"ARMENCOOP" Ltda.

Primer plan de viviendas para la colectividad, auspiciado y controlado por la Secretaría de Estado y Acción Cooperativa (Ley 20.337) financiado por el Bco. Hipotecario Nacional

- Adquisición de artíc. para el hogar al costo
- Consultas jurídicas gratuitas

Asóciase y se beneficiará

Informes e inscripción: Montevideo 536. 4º B. Cap.
T.E. 40-4378 Lun. a vier.: de 9.00 a 13.00 hs.

ARMENCOOP avanza, sùmese a su marcha

Sociales:

Fallecimiento

SARKIS SAMILIAN

El 24 de setiembre, después de padecer una corta enfermedad, falleció en nuestra ciudad a los 87 años, el Sr. Sarkis Samilian, conocido y activo miembro de nuestra comunidad. Sus restos fueron velados en la Iglesia Nuestra Señora de Narek y, posteriormente, el día 25 fueron inhumados.

El Sr. Sarkis Samilian, sobreviviente del genocidio de abril de 1915, en su niñez más tierna fue testigo de los horrores de las masacres de armenios. En 1923, se radicó en la Argentina, donde, merced a su espíritu laborioso y emprendedor, sentó las bases de una buena posición.

En 1926, contrajo enlace con la Srta. Ovsana Orchanian y constituyó una ejemplar familia armenia. Brindó su más cálido apoyo a las instituciones armenias y particularmente a la

comunidad católica armenia a la que pertenecía y de la que fue, durante muchos años, presidente del Consejo Administrativo, hecho por el que mereció el reconocimiento y la gratitud de la Iglesia por la importante y continua ayuda moral y material que le dispensó.

Tuvo la felicidad de celebrar sus bodas de oro matrimoniales, rodeado del calor y del cariño de sus hijos, yernos, nueras y gran cantidad de nietos.

Con profundos sentimientos de fe cristiana, fue fiel a su religión, manteniendo siempre viva la llama de los más altos valores morales y participando de todas las actividades piadosas de la comunidad.

Que su descansado cuerpo repose en paz y su alma alcance la dicha eterna de los justos.

CORDOBA:

Francisco Hampartzumian, Campeón Intercolegial de Ajedrez

Francisco Alberto Hampartzumian, de sólo 10 años, se clasificó campeón de su categoría en el Campeonato de Ajedrez Intercolegial organizado por la Di-

rección de Educación Física de la Provincia de Córdoba y la Secretaría de la Juventud.

Lo hizo en representación del Instituto "Manuel Belgrano" de la Colectividad Armenia de Córdoba, institución que junto con las demás de la comunidad, se siente honrada por la merecida distinción de Francisco.

¡Bravo, campeón!

CLINICA ALCLA

Geriatría - Atención Integral - Rehabilitación

Recuperación de postoperatorio - Sala de cuidados progresivos - Atención Médica y de enfermería especializada las 24 horas - Recreación y Terapia Ocupacional
Vuelta de Obligado 3165 Capital

Cocina

Pollo al Escabeche

INGREDIENTES:

2 pollos chicos,
1/4 l. de aceite,
1 taza de vinagre,
1 taza de agua,
1 vaso de vino blanco,
la cáscara de 1/2 limón,
1 cdita. de pimienta en grano,
4 zanahorias,
3 dientes de ajo,
3 cebollas,
sal y pimienta, a gusto.

PREPARACION:

Cortar la cebolla y las zanahorias en julianas. Trozar el pollo y comentar a gusto.

Colocar parte del aceite en una cacerola y dorar presas de pollo. Reservar.

En el mismo aceite, regar las verduras y los ajos.

Luego, colocar el pollo, el vino, el vinagre, la cáscara del limón, la pimienta, sal y el agua.

Tapar y dejar hervir lentamente hasta que la salsa esté reducida.

Nacimientos

ALEXIS ADRIAN ADJEMIAN

Para alegría de sus pías, Vaché y Ani / mian, y de su pequeña manita, hace unos días nació el pequeño Alexis Adrián.

Son sus abuelos, el conocido intelectual Varuy Adjemian, su esposa, Silvana Murad y Mary Stepanov.

EN VENTA "COCINA ARMENIA E INTERNACIONAL"

*Sepa cómo hacer los platos más tradicionales de la
Cocina Armenia e Internacional*

Ud. puede adquirirlo personalmente en Niceto Vega 4779, Capital, o por correo, enviando este cupón:

SRES. ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Cnel. Niceto Vega 4779 (1414) Capital

Solicito a Uds. el envío de 1 (uno), 2 (dos), 3 (tres) ejemplares de
"Cocina Armenia e Internacional"

(táchese lo que no corresponda)

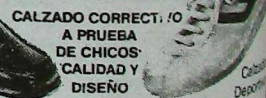
NOMBRE: LOCALIDAD: CODIGO:
DOMICILIO:
Adjunto cheque N° del Banco:
Cheques a la orden de
Periódico Armenio Sardarabad
(No a la Orden)

Valor de la obra: \$ a 500
mas gastos de envío por \$a 50 por cada ejemplar

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Correctivo

PLANTILLAS
CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian
también las pone
a sus pías

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales
Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios

Bartamian

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata